

undersøge Grunden —, at den Kendsgerning foreligger, at i det store og hele har man ikke ment, at Kildeartsbeskatningen bød Midler og Udveje til at naa en retfærdigere Ordning end den hidtil i Købstæderne anvendte. Det er paa den anden Side ingenlunde mit Skøn, at der efterhaanden er skabt større Tilfredshed med denne Lov, end der var i den første Tid. Naturligvis lyde de misfornøjede Røster ikke saa stærkt nu som straks. Naar Folk faa et Skattepaalæg, jamre og klage de navnlig i første Øjeblik, men naar de have set et Par Aar Ligningen komme igen, finde de sig i det som i den Skæbnens Tilskikkelse, man ikke kan undgaa, og saa lyde Klagerne noget mindre højroset end i det første Aar. Maaske er der ogsaa for Landets Vedkommende en mindre samlet Følelse af Misfornøjelse. Til Gengæld er der ikke Tvivl om, at i Købstæderne har Misfornøjelsen vist sig i stigende Grad og stærkere og stærkere faaet Udtryk i de samvirkende Foreninger, som repræsenterer Købstæderne, baade Købstadforeningen og Fællesudvalget for Ligningskommissionerne, som have særlig Lejlighed til at sætte sig ind i dette Forhold. Dette viser sig ogsaa i, at man ikke gennemfører Loven.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) mente, at man ikke gennemførte Loven, naar man gennemførte den med det, som man kalder den Lassen'ske Fortolkning. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at denne Fortolkning juridisk ikke vil kunne opretholdes, men et andet er, at det er naturligt, at den følges. Man lader paa dette Punkt overfor de faktiske Kendsgerninger Lovene sove, man er vænnet til det i de sidste Aar i denne Henseende. Man er vedbleven dermed, og paa dette Punkt vil der selvfølgelig blive grebet ind nu, da vi forhaabentlig staa ved en Revision af Skattelovgivningen paa dette Omraade. Jeg kan føje til, at det er ingenlunde saaledes, at man alle Vegne klarer sig med den Lassen'ske Fortolkning og ved Hjælp af den opnaar at blive, jeg vil ikke sige indenfor Lovene, men indenfor de ministerielle Fortolkninger af Lovene. Det gøre de nok i Silkeborg. Saa vidt jeg har set her paa Listen, viser det sig, at i Silkeborg klare de sig med den. Men i adskillige af de andre Kommuner, jeg har nævnt, respektere de ikke en Gang de Grænser, der ere paalagte, naar den Fortolkning anvendes, og der er saa endelig to Kommuner, som slet ikke have gennemført Regelen.

Det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) spurgte, om der ikke var Midler til at tvinge disse Kommuner til at gennemføre Loven. Jo, det er der naturligvis. Jeg tror, at Ministeriet vil være i Stand til at gennemtvinge Lovens Anvendelse, i hvert Tilfælde paa Papiret, gennemtvinge Indførelse af Vedtægter i vedkommende Købstæder. Man har ikke gjort det under de foregaaende Ministerier. Da Sagen kom til at foreligge for mig, har jeg ment, det var rimeligt at lade den Sag staa i Bero, indtil Resultatet af denne Vinters Forhandlinger om dette viste sig, saa at man kunde faa Klarhed over, om det var nødvendigt at gaa til en tvangsmæssig Opfyldelse af Loven overfor vedkommende Kommuner, idet jeg har været klar over, at Kommunerne have fuldkommen Ret i, at Lovens Gennemførelse i vedkommende Kommuner vil virke meget uretfærdigt.

Saa har der været gjort enkelte Bemærkninger med Hensyn til Bestemmelsen til § 10. Det ærede Medlem fra Silkeborg har ønsket denne Bestemmelse udvidet. Det ærede Medlem fra Vordingborg har været bekymret overfor den, og jeg tror, at der er nogen Forklaring af det deri, at vi ere gaaede saa forholdsvis forsigtigt til Værks, som vi ere. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) fremhævede, at set fra et Købstadsynspunkt er det fortræffeligt at faa de kommunale Embedsmænd og Funktionærer og Direktørerne for Aktieselskaber med, og jeg kan føje til, at det vilde være endnu mere fortræffeligt at faa Statsembedsmændene med for adskillige Købstæder, ikke mindst Købstæder som Nyborg, Korsør og Esbjerg, men noget helt andet er Forholdet for Opholdskommunen. Der er adskillige Tilfælde, hvor dette vistnok vilde kunne komme til at ramme uretfærdigt overfor vedkommende Opholdskommune for ikke at tale om, at det kan komme til at ramme adskillige af de smaa Funktionærer ret ubilligt. Dette vilde navnlig være Tilfældet, hvis man gik til Opfyldelse af Købstadforeningens Krav om Anvendelse af Ligningsprocenten, hvis man ikke samtidig kunde anvende Tillægsprocenten og Fradragsprocenten, og skal man det, er det, man ligesom sprænger hele Systemet i Luften og gaar over til helt andre Ligningsgrundsatninger end dem, der i det hele ere anvendte i Loven af 1903. Derfor har jeg anset det for rigtigt at lade dette Spørgsmaal hvile, indtil vi komme til den mere gennemgribende For-